

دریافت مقاله: ۹۱/۲/۹

پذیرش مقاله: ۹۱/۹/۸

تطبیق بینامتنی تصویرهای دُرّه از کمدی الهی با نسخه مصور معراج‌نامه شاهرخی*

ندا وکیلی** اصغر جوانی***

چکیده

کمدی الهی دانته، بزرگ‌ترین اثر ادبی اروپا در قرون وسطی (۱۳۰۰م/۹۹۶ق.م) و معراج‌نامه، شرحی که به صورت نثر درباره معراج پیامبر اکرم (ص) نوشته شده، به عنوان دو الگوی سفر معنوی و روحانی به عوالم پس از مرگ آدمی است. آفرینش این گونه آثار که برخاسته از باورهای قومی و دینی در دو فرهنگ غرب و شرق است، همواره الهام‌بخش هنرمندان، شاعران، نویسندگان، نقاشان و نگارگران در دوره‌های مختلف بوده است. در غرب، تصویرسازی‌های گوستاو دُرّه (۱۸۷۰م) از کمدی الهی و در شرق نگاره‌های نسخه مصور معراج‌نامه شاهرخی (۵۸۴۰ق.م)، بازگوکننده کامل مراحل گذار و چگونگی رخدادها در این گونه آثار هستند. از آنجا که مهم‌ترین ارجاعات در تصویرها و نگاره‌های بیان شده، ارجاعات بینامتنی (روایتی - تصویری) است که به آنها برگردان بینانشانه‌ای نیز گفته می‌شود، این پرسش مطرح می‌شود که چگونه می‌توان از طریق مقایسه و خوانش بینامتنی رابطه و آستانگی تشابهات مورد نظر را در تصویرها و نگاره‌های یادشده کشف کرد.

تلاش نگارندگان در پژوهش حاضر بر آن است تا در پاسخ به پرسش تحقیق با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و با فرض تأثیرپذیری دانته از ادبیات شرق (براساس نظرات محققان) به ویژه رساله معراجیه و همچنین روش مقایسه‌ای به خوانش بینامتنی (روایتی - تصویری)، غیرمستقیم عناصر تصویری (بینانشانه‌ای) مشترک از لحاظ خوانش و مقایسه محتوای روایتی تصویرها را شناسایی کنند. افزون بر اینکه، این امر از اهداف اصلی این پژوهش نیز، به‌شمار می‌رود. نتیجه بررسی‌های انجام شده بیانگر وجود تصویرها با محتوا و مضمون مشابه در بخش‌های مختلفی همچون: سرآغاز سفر، مراحل مختلف سفر، سیر در آسمان‌ها و افلاک و داشتن راهنما است. از طرفی، گرچه این تصویرها دارای محتوا و مضمونی مشابه هستند لیکن، به دلیل تفاوت‌های زیربنایی در فرهنگ و هنر غرب و شرق که ناشی از طرز تلقی و نگاه به موضوعات و کل جهان هستی است، از دیدگاه‌های تخیلی متفاوتی در چگونگی تجلی خود برخوردار هستند که این موضوع هم، در متن مقاله بررسی شده است.

کلیدواژگان: تصویرگری، نگارگری، کمدی الهی دانته، معراج‌نامه شاهرخی، بینامتنی.

* این مقاله، برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد ندا وکیلی با عنوان "مطالعه تطبیقی تصویرهای کمدی الهی و معراج‌نامه میرحیدر" به راهنمایی دکتر اصغر جوانی در دانشگاه هنر اصفهان است.

** دانشجوی کارشناسی‌ارشد رشته نقاشی، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اصفهان (نویسنده مسئول). M_455m@yahoo.com

*** استادیار، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اصفهان.

مقدمه

گذر به عالم پس از مرگ آدمی، در بسیاری از قلمروهای فرهنگی، تاریخی و جغرافیایی موضوع جالب و پراهمیتی بوده که افزون بر گوناگونی این سفرها، شکل، عناصر و نوع تجربه آنها در سرزمین‌های دور و در زمان و مکان‌های متفاوت، به شکل قابل ملاحظه‌ای شبیه هم هستند. چنین به نظر می‌رسد که آنها، نمونه‌ای تقلیدی از فرهنگ‌های دیگر باشند. در این میان، کمدی الهی دانته که *آلیگیری دانته*^۱ شاعر برجسته ایتالیایی قرن چهاردهم میلادی نگاشته، شرح مکاشفه و دیدار او از دوزخ، برزخ و بهشت است. این کتاب، دانته را به صورت عارفی که به پروردگار روی آورده، نشان می‌دهد. از سوی دیگر در فرهنگ ایرانی-اسلامی، آثاری همچون معراج‌نامه که شرحی از واقعه معراج شبانه پیامبر بزرگوار اسلام (ص) به عوالم اخروی است، الگوی سفر معنوی و روحانی به عوالم پس از مرگ است. این اثر، به شکل روایات و احادیث برای مسلمانان نقل گردیده و به گونه معراج‌نامه‌های منثور و مصور گسترش یافته است. عناصر تصویری موجود در این گونه آثار چنان پویاست که همواره الهام‌بخش هنرمندان اعم از شاعر، نقاش و مجسمه‌ساز در دوره‌های مختلف بوده است.

پیشینه تحقیق

با مطالعه و بررسی درباره موضوع پژوهش حاضر چنین به دست آمد که در غرب، هنرمندانی همچون: *بوتیچلی*^۲ و *میکل آنژ*^۳ (قرن پانزدهم میلادی)، *دلاکروا*^۴، *ویلیام بلیک*^۵ و *گوستاو دُره*^۶ (قرن نوزدهم میلادی) آثاری را با موضوع صحنه‌های کمدی الهی آفریده‌اند. در شرق هم می‌توان از هنرمندان آفریننده نگاره‌های معراج، به سلطان محمد (۸۳۰ ه.ق)، فرهاد شیرازی (۸۹۱ ه.ق)، خواندمیر (۹۶۲ ه.ق)، محمدزمان و علی اکبر مطیع، اشاره نمود (خداداد و اسدی، ۱۳۸۹). یکی از منابعی که با وسواس بسیار به بازگویی کامل واقعه تاریخی-عرفانی عروج^۷ پیامبر (ص) پرداخته، نسخه مصور "معراج‌نامه شاهرخی"^۸ است. البته، از دیگر معراج‌نامه‌های مصور قابل یادآوری، معراج‌نامه‌ای مربوط به دوران حکومت ایلخانان معروف به معراج‌نامه احمد موسی (۶۵۴-۷۵۰ ه.ق) و همچنین نگاره‌هایی با موضوع معراج در نسخه خاوران‌نامه و نسخه خمسه نظامی^۹ است. درباره پیوستگی‌ها و ارتباط متون الهام‌بخش دانته در شاعر ادبی‌اش با آثاری همچون سیرالعباد الی‌المعاد سنایی، ارداویراف‌نامه، رساله‌الغفران در شرق و ادیسه هومر و بخش‌هایی از انجیل در غرب، پژوهش‌های دامنه‌داری انجام شده است. پژوهش‌هایی همچون بررسی‌های

جامعی که در کتاب "اسلام و کمدی الهی"^{۱۰} اثر میگوئل آسین پالاسیوس^{۱۱} شرق‌شناس اسپانیایی سال ۱۹۱۹ م. در رابطه با فرضیه وجود شباهت‌های ساختاری بین کمدی الهی و همانند شرقی آن معراج‌نامه، صورت‌پذیرفته که در بردارنده فهرست جامعی از کلیه حوادث و وقایعی نظیر کمدی الهی در ادبیات و اخبار و احادیث مسلمانان است. با این همه، به نظر می‌رسد در هیچ مقاله و پژوهشی تصویرهای ایجادشده از این آثار، بررسی نشده باشد.

از پژوهش‌هایی که سال‌های اخیر در این زمینه انجام گرفته، می‌توان به مطالعات آقای نصراله تسلیمی و ارائه سخنرانی ایشان در فرهنگستان هنر سال ۱۳۸۴ در نشست و گردهمایی مطالعات تطبیقی هنر، اشاره نمود. وی که به بررسی عناصر تصویری معراج‌نامه میرحیدر و کمدی الهی پرداخته، این دو اثر را براساس محورهای ساختاری آنها بررسی کرده است.

بینامتنیت^{۱۱}

در این پژوهش تلاش شده تا در چهارچوب مقایسه و تطبیق^{۱۲}، نخست نظرات محققان را مبنی بر تأثیرپذیری دانته از منابع شرقی به‌ویژه رساله معراجیه با یاری از نظرات بینامتنی مبنی بر این مطلب که «متن نظامی بسته و مستقل نیست و هیچ متنی در خلأ پدید نمی‌آید و ادراک نمی‌شود، هر متنی با متون دیگر نوشته و خوانده می‌شود.» (آلن، ۱۳۸۰: ۶۲)، شناسایی و معرفی کند. سپس، به برقراری ارتباط و مقایسه بین تصویرهای دو نسخه کمدی الهی اثر گوستاو دُره و معراج‌نامه شاهرخی، از لحاظ محتوایی و مضمونی بپردازد. بینامتنیت را نخستین بار در فرانسه، ژولیا کریستوا^{۱۴} که آثار *باختین*^{۱۵} را نیز شرح کرده بود، به کار گرفت. وی در این باره بر این باور است که «هر متن ادبی به‌طور جدانشدنی با متون دیگر در ارتباط است، که این ارتباط می‌تواند به صورت بازآوری- اقتباس، تلمیح صریح یا پوشیده، تکرار و تغییر ویژگی‌های شکلی، محتوای شکل گیرد.» (ایبزمز، ۱۳۸۳: ۴۴۷). بنابراین، بینامتنیت ریشه در آثار و افکار باختین دارد. رولان بارت^{۱۶} نیز، با تأثیرپذیری از نظرات باختین معتقد است که «هر متن در حقیقت نقل قول‌هایی است از هزاران قائل بی‌نام و نشان، نقل قول‌هایی که در نگارش آن علامت نقل قول را نگذاشته‌اند» (بارت به نقل از شمیسا، ۱۳۸۳: ۳۵۹).

در نگاه ژنت^{۱۷}، «آثار ادبی حاصل آمیزش و گزینش‌های خاصی هستند که در نگاه اول خود را نشان نمی‌دهند، اما با نگاهی دقیق‌تر می‌توان پی برد که آثار ادبی کلیاتی اصیل و یگانه نیستند و در پس آنها اثر دیگری نهفته است.» (آلن، ۱۳۸۵: ۱۶۵).

بینامتنیت بینانشانه‌ای

هنگامی که دو متن مورد مطالعه، به نظام‌های گوناگون نشانه‌ای وابسته باشند، روابط آنها بینامتنیت بینانشانه‌ای خواهد بود. درست است که داستان کمدی الهی و روایت داستان گونه معراج پیامبر (ص) که در این پژوهش بررسی می‌شوند، قرن‌ها پیش از وجود نظریه‌های ساختارگرایانه و پساساختارگرایانه^{۱۸} پدید آمده‌اند لیکن، با پیوستگی‌های فراوانی که بین این دو اثر دیده می‌شود، به نوعی گمان می‌رود نظریه‌های بینامتنی باختین، بارت، ژنت و دیگران مورد تأیید است. پیرو آنچه بیان شد، تصویرهای به وجود آمده از این آثار نیز، با وجود اینکه دارای تفاوت‌های زیربنایی در هنر و فرهنگ شرق و غرب هستند، از عناصر تصویری-روایتی مشابهی برخوردارند که به آنها پرداخته خواهد شد.

روش تحقیق

برای دستیابی به اهداف تحقیق حاضر، نخست با بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای معراج‌نامه شاهرخی و کمدی الهی دانتی و عناصر تصویری آنها، به عنوان دو پیکره مطالعاتی معرفی می‌شوند. در ادامه، با فرض تأثیرپذیری دانتی از منابع شرقی بر اساس نظرات محققان، با نگاهی بینامتنی به عنوان ابزاری برای شناسایی شباهت‌های موجود در محتوای روایتی تصویرها از دو نسخه کمدی الهی و معراج‌نامه، به شناسایی و انتخاب تصویرهای نمونه از بین مجموعه تصویری موجود از آثار گوستاو دُره هنرمند فرانسوی و معراج‌نامه شاهرخی پرداخته خواهد شد. به بیان دیگر، با گزینش نمونه‌ها به روش وضعی^{۱۹} که هنگام مقایسه و خوانش محتوای روایتی و کشف شباهت‌ها، درباره برخی تفاوت‌های موجود در تصویرها مبنی بر تفاوت در طرز نگاه به موضوعات و کل جهان هستی در غرب و شرق است، به عناصری همچون صورت خیالی و زمان و مکان در تصویرها اشاره می‌شود. با این همه، باید گفت که هرگز نمی‌توان تمام جنبه‌های همانندی و اختلافی این دو اثر را در چنین مقاله‌ای محدود به نمایش گذاشت. در این نوشتار، به دلیل دسترسی نداشتن به متن معراج‌نامه‌های اولیه، از روایت‌های معراج تحریر بوعلی سینا و تفسیر نیشابوری و همچنین ترجمه متن نوشتاری معراج‌نامه شاهرخی به دست خانم‌هاگرویر و رُزسگای به عنوان بینامتن‌های خویشاوندی بهره گرفته شده است.

کمدی الهی دانتی و عناصر تصویری آن به عنوان پیکره مطالعاتی اول

کمدی الهی یک اثر ادبی، حکمی، عرفانی به زبان سمبلیک

و «حاصل سیر و سیاحت آلیگیری دانتی در عالم تخیلات متعالی و متافیزیکی است که شامل الگوی سفر روحانی انسان از پست‌ترین مرتبه خود در قعر زمین به عالی‌ترین مرتبه در آسمان هاست» (حجازی، ۱۳۸۹: ۱۴). این اثر، در صد سرود و سه قسمت دوزخ، برزخ^{۲۰} و بهشت سروده شده است. هر بخش نیز از سی و سه سرود تشکیل شده که در بخش دوزخ یک سرود مقدماتی پیش از سرود اول جهنم وجود دارد که در آمدی بر تمام کمدی الهی به شمار می‌رود. دوزخ که در این داستان درون زمین قرار دارد، به شکل مخروطی از سطح دیگر زمین بازمی‌شود که در آن مکان جزیره برزخ قرار گرفته است. برزخ و ایوان‌های آن توسط کوهی در نیمکره جنوبی واقع شده که در قله آن، باغ‌های بهشتی-زمینی روئیده شده است و تنها دروازه‌های آسمان به شمار می‌روند. بهشت نیز، در آسمان‌ها قرار دارد.

عناصر تصویری

شاعران، نقاشان و مجسمه‌سازان بزرگی آثار برجسته‌ای را آفریده‌اند که موضوع اصلی آنها صحنه‌ها و داستان‌های کمدی الهی بوده است. از شاخص‌ترین آنان، هنرمند دوره رومانسیسم فرانسه، پل گوستاو دُره نقاش و حجار بزرگ فرانسوی است. هنر او مرزهای بین نقاشی، گرافیک، تصویرسازی و مجسمه‌سازی را درنور دیده است. اگرچه از نخست علاقه فرانسوی‌ها به اثر کمدی الهی تنها مختص بخش‌های پائولو و فرنچسکا^{۲۱} بود لیکن، در قرن نوزدهم این علاقه گسترش یافت و منجر به ترجمه‌های گوناگون از این اثر به زبان‌های فرانسه شد. این امر، باعث به وجود آمدن اولین سری از آثار گوستاو دُره سال ۱۸۶۱ م، در بخش دوزخ گردید. در واقع، جهانیان بخش‌های گوناگون کمدی الهی را با تصویرهای این نقاش می‌شناسند. وی، بیشتر اثرهایش را با تکنیک کنده‌کاری روی چوب^{۲۲} و تعدادی را نیز با تکنیک لیتوگرافی^{۲۳} آفریده است. تصویرهای او با شخصیت‌پردازی میکلائیک و ادغام آن با منظره‌سازی به سبک سنتی اروپای شمالی، مراحل مختلف سفر دانتی از شروع داستان در جنگل تاریک و موحش را نشان می‌دهد. ویرژیل^{۲۴}، از عناصر ثابت تصویری است که در تمام مراحل دوزخ و برزخ، همراه دانتی است. شاید در ۱۰۶ تصویر، ویرژیل همانند حکیمی که به تمام احوال دوزخیان آگاه است و مسیر را خوب می‌شناسد، دانتی را تا هنگام پیوستن به بهشت همراهی می‌کند. سپس، راهنمای دانتی عوض می‌شود و بئاتریس^{۲۵} که نماد عشق و ایمان است، جایگزین او می‌شود. وی تقریباً در ۲۰ تصویر، همراه دانتی نمایش داده شده و در سرود آخر به جای او، سن برنار یا برناردو دانتی را همراهی می‌کند.

به‌طور کلی، تصویرهای توصیفی در بخش دوزخ، از آغاز سفر به همراهی ویرزیل و ورود به جهنم درون زمین که به نُه دایره تقسیم می‌شود، شروع می‌شود و تا رسیدن به جایگاه شیطان، لوسیفر^۶، در مرکز زمین پایان می‌پذیرد. تصویرهای این بخش، حدود ۶۳ تصویر است. در بخش برزخ ۴۳ تصویر و بهشت ۲۰ تصویر، به ترتیب با سیر در آسمان‌ها و منازل افلاک با دیدار از بهشتیان و فرشتگان و درانتها با رسیدن به عرش الهی فرجام می‌یابد. دُرّه، مجذوب آفرینش صحنه‌های پرهیجان و نمایش‌های تئاترگونه است که این تصویرها همراه پرسپکتیوهای ژرفی نمایش داده شده آن‌چنان‌که، دنیای افسانه‌ای خاص او گردیده است.

معراج‌نامه شاهرخی و عناصر تصویری آن به‌عنوان پیکره مطالعاتی دوم

منابع ادبی بسیاری هم در عربی و هم در فارسی عروج پیامبر(ص) را به آسمان‌ها، توصیف می‌کنند. ضمن اینکه، عبور او از مکان‌های مبارک، مضمون‌های فراوانی را برای فعالیت نگارگران فراهم کرده است. شاهکاری که به‌طور کامل به محتوای مذهبی پرداخته و تلاش هنری بسیاری را در انتقال داستان معراج داشته است، نسخه خطی معراج‌نامه شاهرخی است. این نسخه خطی که هم‌اکنون در کتابخانه ملی پاریس به شماره ۱۹۰ و باعنوان "متمم مجموعه ترکی"^{۲۷} نگهداری می‌شود، مطابق با صفحه پایانی کتاب سال ۱۴۳۶م، مصور شده است. بیشتر منابع موجود، این نسخه را که متعلق به مکتب پیشین هرات (۸۵۰-۷۸۰ه.ق) بوده و سه دهه بعد از مرگ تیمور کتابت شده، منسوب به دربار شاهرخ، پسر و جانشین تیمور، دانسته‌اند (Gruber, 2008: 261). برخی نیز مانند رابینسون، نقاشان این نسخه را از دربار بایسنقر پسر شاهرخ، معرفی کرده‌اند (همان: ۲۲۳). این نسخه خطی را امیرحیدر شاعر به زبان ترکی -جغتایی ترجمه کرده و مالک بخشی هراتی به خط ترکی شرقی، اُغوری، کتابت کرده است (رزسگای، ۱۳۸۲: ۸). این نسخه، شامل دو جزء و ۲۶۵ برگ در اندازه (۳۴۰×۲۲۵ میلی‌متر) است. از ورق ۱ تا ۶۸، مربوط به جزء اول و ترجمه داستان معراج^{۲۸} است که نام مجموعه نیز از آن گرفته شده و از ورق ۶۹ تا ۲۶۴، متعلق به ترجمه ترکی تذکره‌الاولیاء عطار است (عکاشه، ۱۳۸۰: ۱۸۸).

عناصر تصویری معراج‌نامه شاهرخی

از عناصر تصویری ثابت در معراج‌نامه می‌توان از عناصری همچون: بُراق، فرشته راهنما یا جبرائیل، پیکره پیامبر(ص) آسمان و ابرها نام برد. از عناصر تصویری متغیر هم باتوجه به

روایت و فراز داستان می‌توان به فرشتگان، اهالی دوزخ و بهشت، پیامبران پیشین و پیامبران اولوالعزم اشاره نمود که در معراج‌نامه‌های مختلف چگونگی حضور این عناصر برحسب عواملی همچون فراز داستان تغییر می‌کنند. فضای تصویرهای موجود در این معراج‌نامه که مراحل مختلف سفر شبانه پیامبر(ص) را نشان می‌دهد، به‌علت اصالت بازنمایی فضای مثالی در بطن نگارگری ایرانی و بیان زمان و مکان به‌صورت ازلی خود، وارد عرصه‌های ماورایی و متافیزیکی شده است. تصویرها بنابر متن روایت، از شب‌هنگام که جبرئیل وارد مکان خواب پیامبر(ص) می‌شود، شروع شده و به ترتیب پیامبر(ص) همراه جبرئیل در مکان‌های مختلف به دیدار پیامبران پیشین می‌رود. در ادامه، پیامبر(ص) با سیر در آسمان‌ها و دیدار از فرشتگان و پیامبران اولوالعزم به سدره‌المنتهی می‌رسد، به سریر الهی قدم می‌گذارد، تعظیم می‌کند و در پایان نیز، از بهشت و جهنم دیدار می‌کند.

تطبیق بینامتنی (روایتی-تصویری) تصویرها در دو پیکره مطالعاتی

باوجود شباهت‌های ساختاری و محتوایی که بین دو اثر کمدی الهی دانته و معراج‌نامه پیامبر(ص) است، نمی‌توان آنها را دلیلی قطعی بر اقتباس دانته از رساله معراجیه^{۲۹} دانست. با این‌همه، آن‌گونه که از مطالعه نظرات و عقاید ادیبان و فضلان ایرانی و مسیحی^{۳۰} برمی‌آید، به‌نظر می‌رسد نفوذ احتمالی ادبیات شرق به ویژه رساله‌الغفران و رساله معراجیه را بر کمدی الهی تأیید می‌کند. آنها بر این باورند که دانته به آثار و متونی با مضمون سفر به عالم ارواح دسترسی داشته و به الگوبرداری از آنها مبادرت ورزیده است (فتوحی، ۱۳۸۶: ۶). هرچند که فاصله زمانی و مکانی بین آفرینندگان این دو اثر، این نظریه‌ها را نفی کند و بیشتر بر اصل توارد ادبی تأکید دارد با این‌همه، شاید بتوان براساس روابط بینامتنی بین داستان کمدی الهی و روایت معراج، پیوستگی و شباهت‌های موجود بین دو متن و تصویرهای مربوط را بررسی کرد. از آنجاکه خط سیر و جهت سفر در کمدی الهی پس از آغاز آن روی زمین است، برخلاف معراج‌نامه که به‌صورت نزولی با رسیدن به دروازه دوزخ به زیر زمین انتقال یافته و به‌شکل صعودی (همانند معراج‌نامه) با سیر در آسمان‌ها و دیدار از بهشت (ودوزخ در معراج‌نامه) و عرش الهی پایان می‌پذیرد، تصویرها در سه بخش؛ روی زمین، بهشت و دوزخ بررسی شده‌اند. البته، پیش از مقایسه این تصویرها بیان این نکته ضرورت دارد که معراج‌نامه حضرت محمد(ص)^{۳۱} برخلاف کمدی الهی، ساخته نویسنده یا شاعری توانا نیست^{۳۲} بلکه، نتیجه شهود

راهنما: هر دو زائر را راهنمایانی هدایت می‌کنند که به ترتیب در معراج‌نامه فرشته جبرئیل و کمدی الهی در قسمت دوزخ و برزخ، و برزئیل نماد عقل و خرد است که دانته را راهنمایی می‌کند. در بخش بهشت هم، با یاری و راهنمایی بئاتریس مظهر بخشش، لطف و عشق الهی سفر دانته پایان می‌پذیرد.

مرکب یا وسیله سفر: در هر دو اثر، وسیله‌ای برای عروج و طی مراحل مختلف سفر وجود دارد. در معراج‌نامه براق حیوانی بزرگ‌تر از الاغ و کوچک‌تر از قاطر، موجودی ترکیبی با ماهیت غیرمادی آمده است تا در یک حرکت تمام عالم را سیر کند (شمسی و شادقروینی، ۱۳۸۵: ۸). براق در تصویرهای معراج‌نامه شاهرخی، همواره پیامبر (ص) را همراه فرشته جبرئیل تا افق اعلی همراهی می‌کند و پس از آن، پیامبر (ص) با پای پیاده به پیشگاه ربوبی می‌رسد.^{۳۳} در کمدی الهی مرکب از مرحله‌ای به مرحله دیگر تغییر می‌کند. آن چنان که در ابتدای سفر و ورود به جهنم با پای پیاده، سپس با قایق کارن قایقران^{۳۴} و همچنین پرواز به وسیله حیوانات تخیلی و مهیب جریون^{۳۵} در بخش جهنم و به صورت صعود از مرحله‌ای به مرحله دیگر در آسمان‌ها و بخش بهشت، رخ می‌دهد.

ب. بخش دوزخ

در کل، نگاه دانته به دوزخ، آسمان و افلاک با آنچه در معراج‌نامه هست، متفاوت است. این امر، از تفاوت در دو کتاب آسمانی قرآن و کتاب مقدس ناشی می‌شود. «به طوری که در انجیل آسمان ضد زمین و ضد جهنم است و به دو بخش آسمان جسمانی و آسمان روحانی تقسیم می‌شود.» (هاکس، ۱۹۲۸: ۶۲). کمدی الهی نیز با این نگاه، مطابقت دارد. چرا که دانته، نخست دوزخ را در زیر زمین و سپس بهشت را در

و تجربه شخص سالک ماورا است که از زمین به فرمان خدا جدا شده و در آسمان‌ها سیر می‌کند.

الف. تصویرهای روی زمین

تعداد تصویرهایی که در کمدی الهی به این بخش تعلق دارند، چهار تصویر و در معراج‌نامه شاهرخی پنج تصویر است. آستانگی همانندی‌ها در این تصویرها از لحاظ درون متن دارای یک روایت است. این روایت بدین صورت است که سرآغاز هر دو تصویرنگاری و موقعیت داستانی در کمدی الهی و معراج‌نامه، شب‌هنگام رخ داده و با یک عالم تاریک تصویر شده است (تصویرهای ۱ و ۲). البته سفر تمثیلی معراج‌نامه در شب به تفکر اسلامی برمی‌گردد چرا که، شب نماد آرامش و جهان امن است و بیشتر ذکرها و دعاها هم شب‌هنگام و سحرگاهی خوانده می‌شوند (ابوعلی سینا، ۱۳۵۹: ۴۵). حال آنکه، دنیای تاریک دانته با مفهوم منفی داستان، فضای اومانستی، سروکار دارد به گونه‌ای که آغاز داستان با صحنه تاریک در جنگل، سمبل خطاها و گناهان، صورت می‌پذیرد. از عناصر بینانشانه‌ای روایتی-تصویری مشترک در هر دو اثر می‌توان به سائر، راهنما و مرکب اشاره نمود.

سائر: در کمدی الهی، دانته به عنوان مسافری که در پی یافتن فروغ الهی است، سفر به عالم تخیلات متعالی و متافیزیکی را آغاز می‌کند. چنانچه در معراج‌نامه از حضرت محمد (ص) به عنوان یک نبی و انسانی کامل دعوتی الهی می‌شود تا در عالم واقع اما در زمان و مکانی متفاوت، به سیر روحانی یا جسمانی در آفاق بپردازد. بنابر گفته سیره‌نویسان و مورخان، معراج رسول خدا (ص) از طرف حق تعالی برای «زیادت کرامت مؤمنان، زیادت بلا و رنج کافران و تمامت شرف و منزلت پیغمبر» رخ داده است (همان: ۹۰).

تصویر ۲. شروع سفر پیامبر (ص) شب‌هنگام در خانه ام‌هانی، به نام نزول جبرئیل بر پیامبر. (رُزسگای، ۱۳۸۲).

تصویر ۱. شروع سفر دانته شب‌هنگام در جنگلی تاریک، مربوط به سرود نخست از بخش دوزخ (آلیگیری، ۱۳۸۰: ۸۳).

تفرقه‌اندازان در کمدی الهی که این تیره‌بختان، بارها از سوی شیطان‌هایی شمشیر به‌دست اندام‌ها و زبان‌هایشان قطع و دوباره زنده می‌شوند تا شکنجه‌ها تکرار گردند (تصویرهای ۷ و ۸). همچنین، شکنجه متکبران در معراج‌نامه که همانند آن در کمدی الهی نیز، درباره مورد دزدان و سارقان تکرار می‌شود. بدین‌گونه که آنان توسط خزندگانی همچون مار (عقرب در معراج‌نامه)، شکنجه و عذاب می‌شوند (تصویرهای ۵ و ۶). نمونه دیگر، شکنجه خسیسان در کمدی الهی و شکنجه تنگ‌چشمی در نپرداختن زکات در معراج‌نامه است. این دوزخیان نیز، با تحمل سنگ آسیاب سنگینی بر دور گردنشان و یا حمل آن به‌نشان اینکه فکر پول همواره در طول زندگی تمام حواس‌شان را به خود مشغول داشته‌است، شکنجه و عذاب می‌بینند. در آخر نیز، شکنجه سودجویان و عاقبت آرزو و حرص مال‌اندوزی است که به‌صورت شکنجه توسط شیطان‌های چنگال به‌دست در آتش (معراج‌نامه) و قطران گداخته (کمدی الهی)، دیده می‌شود.

تصویر ۴. مالک، نگهبان دوزخ (ژرنگای ۱۳۸۲: تصویر شماره ۴۴).

تصویر ۶. شکنجه متکبران از سوی خزندگان (همان، تصویر ۵۸)

آسمان‌ها قرارداده که دیگر در آنجا از نفوذ زمین و ارواح ناپاک و گناهکار خبری نیست و ارواح هم، شکل زمینی خود را از دست داده‌اند. در صورتی که در قرآن از هفت آسمان^{۳۶} سخن رفته‌است: «کرسی بر فراز آسمان و زمین نهاده شده‌است و عرش الهی بر همه آنها استیلا دارد.» (پارساپور، ۱۳۸۶: ۲۶). نهایت‌همان‌گونه که در معراج‌نامه نیز دیده می‌شود، افزون بر بهشت، جهنم هم بر آسمان‌ها جای گرفته که ارواح ناپاک و گناهکار در آنجا قابل مشاهده هستند. جدای از این تفاوت‌ها، موارد مشابه بسیاری بین شکنجه‌ها در دو دوزخ وجود دارد که در (جدول ۱)، آورده شده‌است. از جمله آنها، نگهبان دوزخ در هر دو اثر است. مالک که در معراج‌نامه نگهبان دوزخ است و به‌صورت دیوی با سر و بدنی قرمز رنگ نشان داده شده‌است، همچون مینوس^{۳۷} در کمدی الهی، عذاب را برای دوزخیان تعیین می‌کند (تصویرهای ۳-۴). از موارد مشابه دیگر می‌توان به شکنجه‌های مشترکی که افراد گناهکار در دو اثر توسط آن رنج و عذاب می‌شوند، اشاره نمود. همانند عذاب سرپیچی‌کنندگان از دستورات خداوند در معراج‌نامه و مجازات

تصویر ۳. مینوس، نگهبان دوزخ. سرود ۵ دوزخ کمدی الهی دانته (آلیگیری، ۱۳۸۰: ۱۳۸).

تصویر ۵. شکنجه دزدان و سارقان از سوی خزندگان. سرود ۲۴ از بخش دوزخ کتاب کمدی الهی دانته (www.doreillustration.com)

فناى دانته در عرش الهى است. در صورتى كه در معراج‌نامه آن‌چنان كه در بخش دوزخ گفته‌شد، بهشت در آن سوى افلاك هفت‌گانه قرار دارد. از جمله شباهت‌هاى درون‌متنى - روایتى موجود در تصویرهاى این بخش كه در دو اثر هم دیده‌مى‌شود، مى‌توان به دیدار محمد(ص) با پیامبران پیشین و اولوالعزم و دیدار دانته با زنان و مردان معروف از جمله ملاقات با یوحنا^{۳۹} در سرود بیست و پنجم بهشت اشاره نمود. در معراج‌نامه هنگام سیر افلاك، پیامبر(ص) در منازل گوناگون پیامبران پیشین و اولوالعزم را مى‌بیند كه فرشتگان آنها را محاصره کرده‌اند. بنابر روایت معراج تحریر بوعلی سینا، آدم در بهشت اول - یحیی و عیسی در دومین بهشت، یوسف در سومین بهشت و [...] قرار دارند(پارساپور، ۱۳۸۶: ۳۹)، (تصویرهای ۱۰-۹). از دیگر تشابهات این بخش، دیدار از نظام فرشتگان است. در هر دو اثر، مسافر پیش از رسیدن به عرش اعلی، با گروه‌های بسیاری از فرشتگان روبه‌رومى شود كه به حمد و ثنای پروردگار مشغول‌اند. این یکی از مراحل سیر و سلوک معنوی برای رسیدن به حقیقتى است كه در انتظار

تصویر ۸. شکنجه دروغ‌گویان به دست شیطان‌های قرمز رنگ (همان، تصویر ۵۶).

تصویر ۱۰. دیدار پیامبر با حضرت داود و سلیمان (همان، تصویر ۱۶).

ج. صعود به بهشت

ساختار هردو افلاك در كمدى الهى و معراج‌نامه كم‌وبیش شبیه هم است. هفت فلكى كه حضرت محمد(ص) در معراج خود از آنها دیدن‌مى‌كند، در كمدى الهى با عنوان هفت ستاره نظام بطلمیوسی^{۳۸} است عبارتند از: قمر، عطارد، زهره، شمس، مریخ، برجیس و زحل كه با هفت فلک معراج پیامبر(ص) مطابقت‌مى‌کنند. دانته احتمالاً پس از این اقتباس، سه فلک دیگر را با نام‌های؛ ثوابت، فلک‌الافلاك و فلک اطلس به آنها افزوده‌است كه در روایت‌های اسلامى مى‌توان با سه مرحله؛ سدره‌المنتهى، بیت‌المعمور و عرش الهى تطبیق داد. (دست‌پیشه، ۱۳۸۲: ۹۴)

در این بخش، برای تصویرهای بهشت در نسخه معراج‌نامه شاه‌رخى، تمامی تصویرهای مربوط به سیر در آسمان‌ها به‌دلیل شباهت در مراحل سفر با تصویرهای بهشت در كمدى الهى مطابقت داده‌مى‌شود(جدول ۲). بهشت در كمدى الهى از صعود دانته همراه بتاتریس به نخستین فلک آغاز شده و تا

تصویر ۷. شکنجه فریب‌کاران و تفرقه‌اندازان. سرود ۲۸ دوزخ (آلیگیری، ۱۳۸۰: ۴۳۸).

تصویر ۹. دیدار دانته با زنان و مردان معروف از جمله یوحنا. سرود ۲۵ از بخش بهشت (www.doreillustration.com)

جدول ۱. آستانگی شباهت در تصاویر بخش دوزخ از لحاظ محتوای روایتی و عناصر تصویری آن

معرج نامه شاهرخی	کمدهی الهی (گوستاو دوره)	
	درگاه دوزخ	نگهبان دوزخ
 درگاه دوزخ	 نگهبان دوزخ	طبقه دوم
 شکنجه تنگ چشمی درنپرداختن زکات	 شکنجه خسیسان	طبقه چهارم
 عاقبت آرز، حرص مال اندوزی	 شیاطین بدچنگال (شکنجه سودجویان)	طبقه هشتم
 شکنجه متکبران	 دزدان و سارقان	طبقه نهم
 کیفر سرپیچی از دستورات خداوند	 نفاق افکنان	طبقه دهم

(www.doreillustrations.com) (رزسگای، ۱۳۸۲)

بعد از آسمان هفت گانه و در آن سوی افلاک

جدول ۲. آستانگی شباهت در تصاویر بخش بهشت از لحاظ محتوای روایتی و عناصر تصویری آن

		معرّاج نامه شاهرخی	کمدی الهی (گوستاو دُره)
در آسمان‌ها و افلاک	فلک هشتم	 <p>ملاقات با ابراهیم</p>	 <p>St. John (قدیس یوحنا)</p>
	فلک نهم	 <p>هفتاد هزار پرده (هفتصد هزار خیمه)</p>	 <p>جمعیت فرشتگان در حمد و ثنای روح القدس</p>
	فلک دهم (عرش الهی)	 <p>رسیدن به عرش الهی و سجده</p>	 <p>در عرش اعلی و نسترن سپید</p>

(Ibid) (همان).

تصویر ۱۲. شیطان یا ناخن‌های تیز در شکنجه زنان زناکار (همان، تصویر ۵۳).

تصویر ۱۱. شیطان چنگال به دست. سرود ۲۱ دوزخ. (الیگیری، ۱۳۸۰: ۲۵۳).

مسافر است و آن دیدن فروغ الهی است. در پایان، رفتن هر دو مسافر به پیشگاه ربوبی است. در هر دو روایت مسافر به پیشگاه ربوبی برده می‌شود و در عرش اعلی، هزاران فرشته را که با نور و موسیقی به حمد و ثنای پروردگار مشغولند، می‌بیند (تصویرهای ۱۱ و ۱۲).

تحلیل تصویرها (تفاوت‌ها)

مقایسه و خوانش تصویرهای معرفی شده در صفحه‌های گذشته، به خوبی بیانگر این مطلب است که هر کدام از فرهنگ‌های شرق و غرب دارای فلسفه و مبانی مربوط به خود هستند. این فلسفه اساس هنر را به عنوان الگو، در اختیار هنرمند قرار می‌دهد. همچنین از آنجا که فضای حاکم بر روح، محتوا و حتی ساختار ظاهری هنر را نمی‌توان از آرمان‌ها و ایده‌های تاریخی، فرهنگی، فلسفی، سیاسی و اجتماعی جدا کرد، می‌توان گفت که هنرهای شرقی به ویژه هنر اسلامی از ویژگی‌هایی برخوردار است که آن را از دیگر هنرها و به خصوص هنرهای غربی چه در ساختار ظاهری و چه از منظر مفاهیم زیربنایی و محتوایی، متمایز می‌کند. جهان در تفکر اسلامی، جلوه انوار الهی و نتیجه فیض مقدس نقاش ازلی است. به بیان دیگر هر ذره و هر نقشی از موجودات، مظهری از اسمای الهی است. هنرمند نیز در چنین تفکری، در مقام انسانی است که به صورت و دیدار حقیقت اشیا در ورای ظاهر می‌پردازد و وجود متعالی حق است که با هنر وی، به ظهور می‌رسد (آیت الهی و هوشیار، ۱۳۸۷: ۴۵). از اینجا، صورت خیالی هنر او بیان‌کننده و ابداع‌گر نور جمال ازلی^{۴۰} و ظهور نامحسوس در محسوس به زبان رمز و تشبیهات است. هنرمند با سیر و سلوک^{۴۱} معنوی خویش از جهان ظاهری می‌گذرد تا در نقش‌های خود عالم ملکوت و مثال را که عاری از ویژگی‌های زمان و مکان طبیعی است، نمایش دهد (گودرزی و کشاورز، ۱۳۸۶: ۹۲). در نتیجه، زمان و مکانی که در پرده نقاشی او ابداع می‌شود، در حقیقت بیانگر زمان و مکان باقی و ملکوتی است. توجه به زمان و مکان باقی، طبیعتاً هنرمند را به حذف عوارض عالم کثرت و آزادی برای بزرگ‌نمایی اشیا با توجه به تقدم و تأخر معنوی، پخش نور در تمام نقطه‌ها و به کارگیری رنگ‌های تخت و بدون سایه‌روشن طبیعی، تقطیع و لایه‌لایه شدن فضا و سکون حوادث که همه به گونه‌ای دید بشری را برهم می‌زند و انسان را متوجه عالم بالا می‌سازد، ملزم می‌کند (خوش‌نظر و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۲).

آن‌چنان‌که در تمامی تصویرهای معراج‌نامه شاهرخی دیده می‌شود، در غرب با شروع نهضت رنسانس دوره‌ای آغاز می‌شود که از ادوار تاریخی به شمار می‌رود. در صدر این

تاریخ جدید، انسان مدار همه امور می‌شود و دیگر نه خدای حقیقی و نه خدایان، هیچ‌یک در کار نیستند. «به عبارتی انسان دایر مدار هستی می‌شود و تمدنی جدید تکوین می‌یابد به نام اومانیسیم که نظرات فرانسیس بیکن، گالیله، نیوتن و دکارت در علم و فلسفه روابط بین خدا و جهان که مخلوق اوست را قطع می‌کند و یا بهتر بگوئیم جهان را از خدا دور می‌کند و این تفکر مقدمه و آغاز غیبت‌زدایی تدریجی در تفکر جدید است.» (مددپور، ۱۳۷۱: ۲۰۱). انسان این بار خویش را در افقی باز و تنها می‌یابد که باید مبدأ و معاد، بهشت و دوزخش را خود بسازد و بیافریند. هنر جدید در چنین اوضاعی بروز و ظهور می‌کند. از آنجا که نیروی خیال این هنرمندان خود را با عالم ملک روبرو می‌بیند، بی‌واسطه تابش آن را منعکس می‌کند. از این رو، زمان و مکان در آثارشان رجوع به زمان و مکان فانی دارد. این توجه به زمان و مکان فانی، طبیعتاً هنرمند را ملزم می‌کند که به عالم کثرت و تغییر، همچون پرسپکتیو، سایه‌روشن و تغییر حجم بپردازد. صورت خیالی این هنرمندان که بیان ساحت نفسانی بشر و امیال اوست، دیگر نه تنها با روی حق سروکار ندارد بلکه، عالم باقی را نیز به هیچ می‌گیرد. عالم درونی و نفسانی هنرمندان در این عصر، از ویرانی تام و تمام صور معنوی که جمال و جلال الهی را جلوه‌گر می‌سازد، حکایت دارد. آنگاه است که صورت‌های شیطانی و فرم‌های اضطراب‌انگیز در صورت‌های خیالی این هنرمندان غلبه می‌یابد (ریخته‌گران، ۱۳۸۰: ۹۴۶). همانند آنچه در تصویرهای گوستاو دره از کمدی الهی دانته دیده می‌شود.

مطالعه موردی تصاویر

تقریباً از تمامی تصویرهای معراج‌نامه میرحیدر، فهرست عظیمی مبنی بر این به دست می‌آید که زمان و مکان و صور خیالی آفرینندگان این تصویرها همه، بازگشت به زمان و مکان باقی است. این صور خیالی، بیان‌کننده جلال به زبان جمال^{۴۲} است و با آنچه در تصویرهای کمدی الهی که صور خیالی هنرمند بیان‌کننده زبان ساحت نفسانی بشر و زمان و مکان فانی و اومانستی است، تفاوت دارد. در این بخش به بارزترین نمونه‌ها در هر دو نسخه اشاره می‌شود.

نگاره فرود جبرئیل بر پیامبر (ص) از معراج‌نامه شاهرخی و تصویر جنگل تاریک اثر گوستاو دره

تصویر معراج‌نامه، سفر پیامبر (ص) را در شب نشان می‌دهد. برخلاف تصویر کمدی الهی که هم زمان و هم مکان نمایانگر دقیق موقعیت داستانی است، مستقیم به زمان وقوع این واقعه اشاره نشده بلکه، تلاش بر آن بوده تا با اشاراتی همچون

الهی با همین مضمون، مینوس نگهبان را همچون شیطانی دُمدار و زشت‌رو نشان داده که وجود این موجودات تخیلی با صورت‌های شیطانی و هراس‌انگیز بیانگر این است که صورت خیالی هنرمند نه تنها خالی از تمام صوری است که جمال و جلال الهی را جلوه‌گر می‌سازد بلکه، غرق در نفسانیات بشر در دوره جدید است (تصویرهای ۳، ۴، ۱۱ و ۱۲).

حیوانات

این بخش، شامل نگاره‌های مختص متکبران در معراج‌نامه و تصویر مربوط به سرود ۲۴ دوزخ، فریبکاران است. در این تصویرها مار معمولاً قالب شر را به خود گرفته است. در نگاره معراج‌نامه فضایی آکنده از رنگ قرمز نه تنها هولناکی موجود در صحنه کم‌دی الهی را با همین مضمون که نشان‌دهنده فضای اومانستی و طبیعت‌گرایانه است، ندارد بلکه رنگ قرمز صحنه را تحت تأثیر قرارداده و نگاره‌ای متفاوت پدید آورده است (تصویرهای ۳ و ۴).

استفاده از رنگ لاجورد شبانه‌بودن، به بیان این سفر پرداخته‌شود. مطلق‌بودن زمان در فضای نگارگری، سبب ترسیم اوقات (صحنه‌های شب)، در نوری یکدست و یکنواخت شده است. این عدم محدودیت به زمان و مکان فیزیکی در نگارگری ایرانی، سبب شده تا امکانات بیان بیشتری را در اختیار هنرمند قرار دهد (تصویرهای ۱ و ۲).

فرشتگان عذاب یا شیطان‌ها

نگاره مالک دوزخ در معراج‌نامه و تصویر مینوس در کم‌دی الهی، هر دو نشان‌دهنده یک واقعه در توصیف درگاه جهنم است لیکن، در نگاره معراج‌نامه این صحنه هولناک همانند تصویرهای دیگر دارای فضایی آرام است. صحنه، ترکیبی است از فرشته‌های سیاه‌چهره که مالک دوزخ است و با وجود هویت ترسناک و مخوفش همانند بقیه تصویرهای مربوط به شکنجه‌شدن گناهکاران توسط شیطان‌های قرمز، زیبا تصویر شده است. لیکن، تصویرهای موجود در کم‌دی

نتیجه‌گیری

مطالعات تطبیقی به‌ویژه در حوزه هنر و ادبیات، از شیوه‌هایی است که در درک و شناخت بهتر حوزه‌های فرهنگی تمدن‌ها و ملل مختلف، می‌تواند مؤثر و راهگشا باشد. براساس مقایسه و بررسی‌هایی که در این پژوهش درباره عناصر تصویری کم‌دی الهی دانه اثر دُرّه و معراج‌نامه شاه‌رخ براساس خوانش روایتی-تصویری صورت‌پذیرفت، به برخی نتایج دست‌یافته‌شد که به‌قرار زیر است.

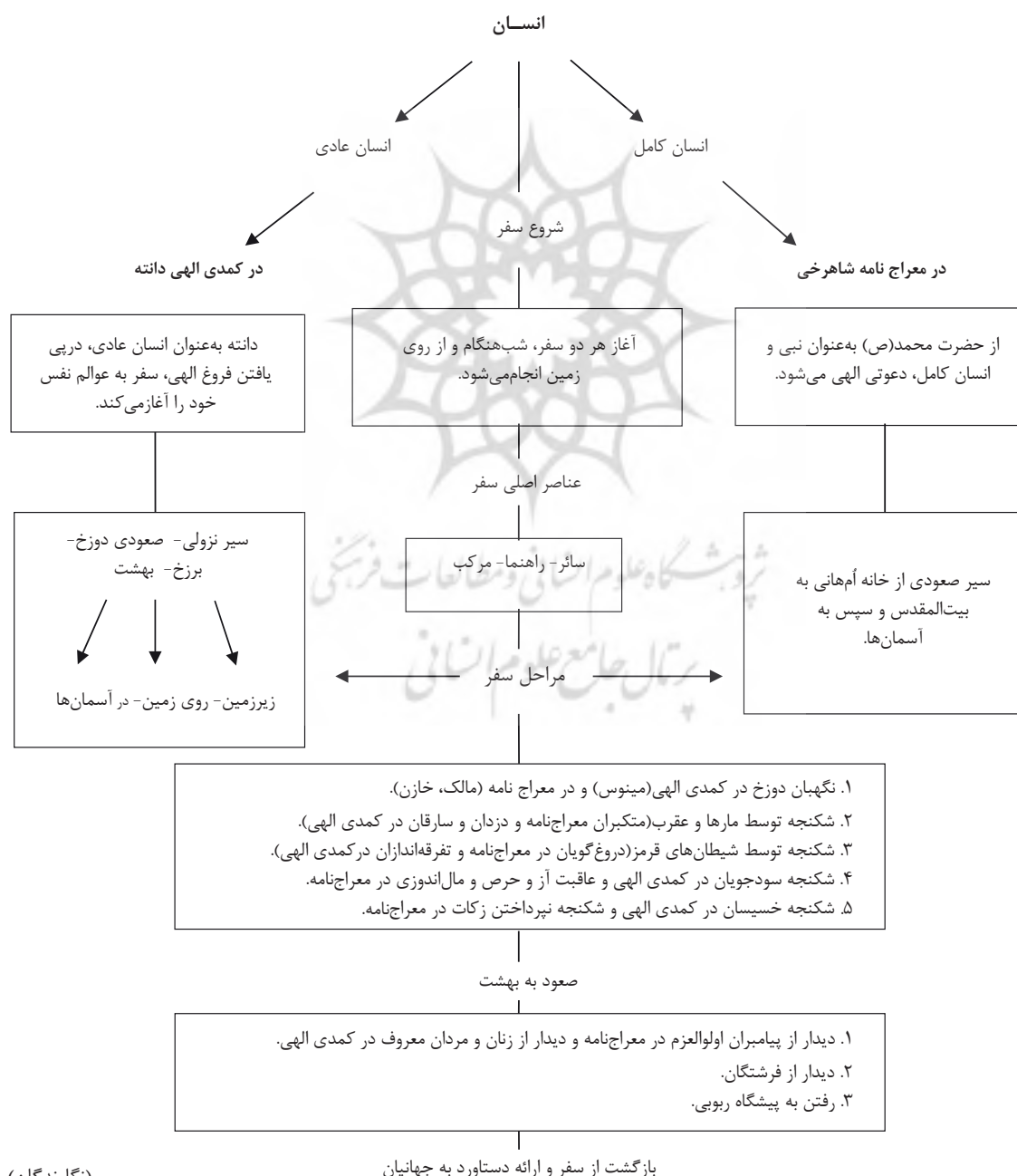
بعضی از تصویرها در دو اثر به‌ویژه تصویرهای مربوط به دو بخش یا دو جایگاه دوزخ و بهشت از لحاظ محتوای-روایتی، همسانی و شباهت‌های فراوانی باهم دارند. این شباهت به‌ترتیب از لحظه شروع سفر روی زمین، مسیر سفر و پایان آن است (جدول‌های ۱ و ۲). بیشترین شباهت تصویرها از نظر محتوای روایتی، مربوط به بخش دوزخ در دو نسخه است. برای نمونه، کاربرد عناصری مانند آتش و خزندگانی مثل مار و افعی و موارد دیگر که به‌عنوان شکنجه برای گناهکاران در نظر گرفته شده است. همچنین در بخش بهشت شباهت تصویرها به‌صورت ملاقات با ارواح رستگاران و پیامبران پیشین، طبقات افلاک و نظام فرشتگان دیده‌می‌شود که در نهایت نیز با دیدار از عرش الهی و رسیدن به پیشگاه ربوبی، پایان‌می‌پذیرد (جدول ۳).

در پی این بررسی‌ها، تجزیه و تحلیل شباهت‌ها در محتوای روایتی تصویرها و ارتباط آنها باهم در دو نسخه یادشده، همواره این فکر ایجاد می‌شود که این همانندی‌ها نتیجه گونه‌ای توارد و همفکری و یا تقلیدی و اقتباسی است. از دیگر دستاوردهای پژوهش حاضر جدای از وجود تفاوت‌های ساختاری بین دو متن کم‌دی الهی دانه و معراج‌نامه و همچنین، احتمالاً دسترسی‌نداشتن به آثاری با همین مضمون از سایر نویسندگان در گذشته به‌دلیل فاصله زمانی و تفاوت زبانی، پیرو بررسی آرای محققان و منتقدان می‌توان گفت، شاید این اثر دانه در واقع تکرار ادبی و شکوهمند و البته با حجمی گسترده‌تر از کتاب‌های پیشین همچون معراج‌نامه در شرق باشد. البته، با یقین نمی‌توان نظری راجع به تأثیرپذیری دانه در سرودن اثر خویش از معراج‌نامه بیان داشت که این می‌تواند بر نظریه نخست یعنی اصل توارد تأکید داشته‌باشد.

در ادامه با در نظر گرفتن خاستگاه هر دو اثر، تمایزاتی در چگونگی تجلی تصویرها با مضمون و محتوای مشترک، مشاهده و بررسی شد. هنرمند شرقی و غربی نه تنها با تفاوت‌های زیربنایی در فرهنگ و نوع نگاهش به مضامین و موضوعات و کل جهان هستی بلکه، براساس معیار و ملاک نور ازلی و کمال وجودی خود، هنر و صور خیالی‌اش بیان‌کننده عالم ملک و ملکوت می‌شود. در این میان، اسلام با مفاهیم و احکام خود فضایی را ایجاد می‌کند تا

هنرمندان با دوری‌جستن از دنیای مادی و موضوعات اومانیستی و طبیعت‌گرایانه رایج در غرب به تخیل و دنیای آرمانی دست‌یابند و در خط و رنگ دنیای مثالی سیرکنند. از آنجاکه هنرمند در آفرینش هنری، با ادراک خیالی عمل می‌کند اگر گنجینه خیال او با امور روحانی سروکار داشته‌باشد و مبتنی بر اصل الهی باشد؛ هنری که در این ساحت آفریده می‌شود، هنری مقدس است. نگارگران ایرانی با قوه خیال خویش، عالم مثال (ملکوت) را مشاهده می‌کنند و سپس آن را در آثار خود بازنمایی می‌کنند. در نتیجه، فضایی که در آثار آنان پدیدآمده، فراواقع‌گرایانه است و مکان و زمانی غیرناسوتی را به‌نمایش می‌گذارد. از دیگر سو، هنرمندی که گنجینه خیال او آکنده از صور شهوانی باشد، هنر او دنیوی است. در آثار چنین هنرمندی، عالم معنا در کار نیست. منبع این هنر، روان فردی بشر است که خود را مستقل می‌انگارد. این هنرمند در آثارش با ادراک خیالی خود امور نفسانی و شهوانی را بازنمایی می‌کند.

جدول ۳. الگوی تحلیلی شباهت‌های محتوایی تصاویر در دو اثر کمدی الهی و معراج‌نامه شاهرخی

- 1- Dante Alighieri(1265-1321)
- 2- Botticelli
- 3- Michelangelo
- 4- Delacroix
- 5- William Blake
- 6- Pual Gustave Dore (م 1832-1883)
- 7-Ascent
- 8- Mir Haydar's Miraj-nama

که از دیگر عناوین آن معراج‌نامه ایغوری، معراج‌نامه تیموری، معراج‌نامه شاهرخی و معراج‌نامه پاریس است.

۹- معراج حضرت محمد(ص)، در دو اثر نظامی با نام‌های مخزن الاسرار(۹۱۱ه.ق) و نسخه هفت‌پیکر(اثر سلطان محمد)، وجود دارد.

- 10- La escatologin musulmana en La divina comedia
- 11- Migu el asin palaccois
- 12- Intertextuality
- 13- Comparison
- 14- Julia Kristeva
- 15- Bakhtin
- 16- Roland Barthes
- 17- Gerard Genette
- 18- Structuralism and Post- Structuralism

۱۹- پژوهش‌گر به‌دو شکل می‌تواند نمونه را انتخاب کند؛ روش اول، احتمالی یا اتفاقی و دیگری، روش نمونه‌گیری وضعی است. بدین معنا که تمام افراد جامعه شانس مساوی برای گزینش شدن ندارند و در انتخاب افراد برای نمونه، پژوهش‌گر نظریات خود را دخالت می‌دهد(عزیزی، ۱۳۹۰: ۳).

۲۰- حضور دانته در موقعیت و جایگاه برزخ، از ناهمسویی‌های اثر او با معراج‌نامه میرحیدر است. شجاع‌الدین شفا مترجم کم‌دی الهی دانته، وجود عالم برزخ را در آئین مسیحیت و اسلام منکر شده‌است. در مسیحیت این امر، ناشی از تحریف احادیث مربوط به این آئین به‌وسیله روحانیون مسیحی به‌دلیل اختیار در آموزش گناهان مسیحیان، ذکر شده‌است(دانته، ۱۳۸۰، ۵۷۳-۵۷۰). برخلاف نظر ایشان، در قرآن در سوره‌های (مؤمنون/۲۳) و (نور/۳۷) به وجود عالم برزخ به روشنی اشاره شده‌است(حجازی، ۱۳۸۹: ۱۸).

- 21- Paolo and Francesca
- 22- Woodcut
- 23- Engraving
- 24- Virgile
- 25- Beatrice
- 26- Lucifer
- 27- The supplement of the Turkish collection

۲۸- شاید ترجمه حکایت سفر روحانی پیامبر(ص)، از کتابی به‌نام نهج‌الفرادیس السرای (Al- sarais pathway to the Heavens) باشد که امروزه اثری از آن باقی‌نمانده‌است. این کتاب، از چهار باب که هریک از آنها نیز، به ده بخش(فصل) تقسیم می‌شوند، تشکیل یافته‌است. فصل‌های هفتم و هشتم از قسمت اول این کتاب، معادل نسخه معراج‌نامه شاهرخی است که به ترتیب معراج پیامبر(ص) و دیدارهای ایشان را از بهشت و دوزخ را شرح می‌دهد و با حدیثی که به انس بن مالک نسبت داده شده‌است، آغاز می‌گردد. (Gruder, 2008: 281) دکتر گروبر می‌نویسد: نویسنده متن معراج‌نامه شاهرخی از ذکر منابع مورد استفاده اِبا نکرده‌است. نه تنها در متن نوشتاری این نسخه بلکه در نخستین برگ از آن با زبان عربی به ذکر روایت از انس بن مالک اشاره نموده‌است(دشتگل، ۱۳۸۳: ۷۲). در حقیقت، وی در دیباچه متن کتاب بیان کرده که اثرش را با ترجمه کتابی باعنوان نهج‌الفرادیس به ترکی نوشته‌است(Gruder, 2008: 277).

۲۹- در حقيقت، رساله معراجيه سال (۶۶۳/۱۲۶۴)، چند دهه پيش از سروده دانته) ترجمه فرانسوى و لاتين نسخه اسپانيايى معراج نامه كه خود از عربى گرفته شده بود، وجود داشته است. يك كپى از اين نسخه اثر (Bonaventure Of Siena) در كتابخانه ملي و ديگرى با نام (Liber Scale Machemeti) در كتابخانه واتيكان، نگهدارى مى شود (رُزسگاي، ۱۳۸۲: ۲۱). همچنين از مؤلفان عرب، ميان سال هاى ۴۰۰ تا ۴۲۰ هجرى چند كتاب و رساله درباره معراج پيامبر (ص) منتشر شده بود كه قديمى ترين آنها به احتمال ضعيف، متن عربى رساله اى است كه با نام «قصه هاى معراج» به ابوذر غفارى منسوب شده است. گرچه اصل آن در دست نيست ولي ترجمه اسپانيايى آن قرن ۱۳ ميلادى و فرانسوى، آلمانى و انگليسى با نام هاى «معراج محمد» يا «رؤياهاى محمد» برگردانده شده است (آليگيرى، ۱۳۸۰، جلد اول: VIII).

۳۰- آديبان و فاضلان مسيحي: عبدالمنعم جبرجاء، اديب معاصر مصرى، در كتاب خود با عنوان «رحله الروح بين ابن سينا و دانتي» از معراج نامه بايزيد به عنوان منبع الهام دانته ياد مى كند. دكتور صلاح فضل، منتقد ادبى مصرى، رضا مايلى هروى، پروفيسور آسپن پالاسيوس محقق اسپانيايى، كارلوساكونه، مستشرق ايتاليايى، مارك اسموژنيكى، ايران شناس لهستانى و بسيارى محققان ديگر به نوعى منابع شرقى را مورد الهام دانته دانسته اند (فتوحى، ۱۳۸۶: ۱۲).

۳۱- داستان معراج حضرت محمد (ص) در قرآن به صورت خلاصه و اشاره وار در سوره هاى النجم، اسرى و التكوير بيان شده است. پس از اين آيات، احاديث و روايات بسيارى درباره اين رويداد و ديدارهاى پيامبر (ص) در اين شب نقل شده است. البته، آنچه در تفسيرها و احاديث آمده در جزئيات، با بيان ساده و معجزى كه در قرآن آمده متفاوت است. بى گمان عنصر خلاق و آفريننده خيال در پرداختن اجزاي اين داستان، براساس ماهه هاى از فلسفه اشراق و عقايد زرتشتى و افلاطونيان جديد تاثير بسيارى داشته است تا توجه مردمان را بيشتر به اين داستان جلب كند (شفيعى كدكنى، ۱۳۸۶: ۳۹).

۳۲- از آنجا كه دانته به عنوان يك انسان عادى با اتكا بر دو عنصر خيال و مكاشفه به سير و سياحت در مراحل دوزخ و بهشت پرداخته است، مى توان از مهم ترين منابع براى دسترسى به الگوى اين سفر علاوه بر منابع شرقى و غربى در كتاب مقدس انجيل، كتاب اعمال رسولان (باب نهم) كه در آن از سفر پولوس رسول به آسمان، بهشت و دوزخ سخن رفته و همچنين سفر عيسى به دوزخ در رساله اول پطرس (باب سوم)، نام برد. همچنين عقايد قرون وسطى و اساطير يونان باستان كه در اينجا در قالب يك داستان تكرر شده است (آليگيرى، ۱۳۸۰: ۴۴).

۳۳- ولى در متن روايت معراج تحرير ابن سينا و همچنين در تفسير ابوبكر عتيق نيشابورى، بُراق تا مكان بيت المقدس پيامبر (ص) را همراهى مى كند و پس از آن پيامبر (ص) با نردبانى به آسمان صعود مى كند. «برخاستم نردبانى ديدم از نور از زَر سرخ، به جواهر و يواقيت مرصع، پايه هاى آن از نور، ساق آن بر صخره بيت المقدس و سر آن به آسمان رسيده» (ابوعلى سينا، ۱۳۶۵: ۵۵).

34- Caron

35- Gerione

۳۶- (بقره/۲۹)، (مؤمنون/۱۷)، (ملك/۳) و (نبا/۱۲) (مكارم شيرازى، ۱۳۸۹: ۵).

37- Minous

۳۸- در كمدي الهى، طرح فلكى زمين طرح بطلميوسى است كه در آن زمين گرانيگاه جهان است و نُه كره متحدالمرکز به دور آن مى چرخند.

39- St. John

۴۰- دو صفت جمال و جلال، از نمادهاى مشهور تجلى هستند. جلال به معنای بزرگى و بزرگواری و در اصطلاح، از صفاتى است كه به قهر و غضب تعلق دارد (گوهرين، ۱۳۶۸: ۴۵). در تعريف جمال، مى توان گفت جمال به معنى خوب صورت و نيكوسيرت است كه به رضا و لطف وابسته است (رهنورد، ۱۳۸۶: ۸۸).

۴۱- هنرمند دينى-اسلامى يا خود صوفى و عارف است يا با اُنس به ادبيات، قوه خيال او بيان كننده جلوه حق است. براى همين است كه عالم مثال در كارهايش نمايان است (آيت اللهى و مهرا، ۱۳۸۷: ۴۶).

۴۲- ابن عربى در فتوحات مكيه، اعلام مى دارد كه حق هرگز در صفت جلال خود براى بندگان متجلى نمى شود. چرا كه حضرت جلال داراى انوار محرقه است و تجلى او همواره در جلال جمال است (ابن عربى، ۱۴۱۴: ۵۴۲) و هنرمند مى تواند از خلال جمال، جلال الهى را در قالب صور، نقوش و رنگ بيان كند.

منابع

- آلن، گراهام، (۱۳۸۵). بینامتنیت، ترجمه پیام یزدانجو، تهران: مرکز.
- آلیگیری، دانت. (۱۳۸۰). **کمدی الهی: دوزخ، برزخ، بهشت**، ترجمه شجاع‌الدین شفا، چاپ پانزدهم، تهران: امیرکبیر.
- آیت‌اللهی، حبیب‌الله و هوشیار، مهران. (۱۳۸۷). منطق انتزاع در فضای نگارگری شرق و غرب، **هنرهای تجسمی و کاربردی**، (۴۵)، ۴۵-۶۱.
- ابوعلی سینا. (۱۳۶۵). **معراج‌نامه به انضمام تحریر آن از شمس‌الدین ابراهیم ابرقوهی**، تصحیح و تعلیق نجیب مایل‌هروی، تهران: بنیاد پژوهش‌های آستان قدس رضوی.
- ابن عربی، یحیی‌الدین. (۱۴۱۴). **فصوص‌الحکم**. به کوشش ابوالعلاء عفیفی، بیروت: دارالکتب العربی.
- ایریز، ام‌اچ، هوفمن، گالت. (۱۳۸۳). **فرهنگ توصیفی اصطلاحات ادبی**، ترجمه سعید سبزیان، تهران: رهنما.
- پارساپور، زهرا. (۱۳۸۶). بررسی تطبیقی سیر افلاک و مبانی اسطوره‌ای و دلالت‌های نجومی آن در معراج‌نامه، **سیرالعباد و کمدی الهی. فصل‌نامه زبان و ادبیات فارسی**، (۳۳)، ۲۲-۴۵.
- حجازی، بهجت‌السادات. (۱۳۸۹). الگوبرداری یا خلاقیت در بازآفرینی کمدی الهی، **فصل‌نامه ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی**، (۲)، ۹-۴۲.
- خداداد، زهرا و اسدی، مرتضی. (۱۳۸۹). بررسی نقاشی‌های معراج حضرت پیامبر(ص) در کشورهای اسلامی از دیرباز تا به امروز، **فصل‌نامه علمی-پژوهشی نگره**، (۱۵)، ۴۹-۶۸.
- خوش‌نظر، رحیم؛ اعوانی، غلامرضا؛ ملاصالحی، حکمت و آیت‌اللهی، حبیب‌الله. (۱۳۸۹). دیدگاه عارفان مسلمان درباره نور و تأثیر آن بر ساحت هنر، **هنرهای زیبا- هنرهای تجسمی**، (۴۲)، ۵-۱۴.
- دست‌پیشه، محمد. (۱۳۸۲). **اسلام و کمدی الهی: نویسنده میگوئل آسین پالاسیوس**، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- دشتگل، هلنا. (۱۳۸۳). متن نوشتاری نسخه معراج‌نامه میرحیدر، **کتاب ماه هنر**، (۷۱-۷۲)، ۷۶-۶۸.
- رُزسگای، ماری. (۱۳۸۲). **معراج‌نامه: سفر معجزه‌آسای پیامبر(ص)**، ترجمه مهناز شایسته‌فر، تهران: مطالعات هنر اسلامی(مهاس).
- رهنورد، زهرا. (۱۳۸۶). **جلوه جمال و جلال در نگارگری و بازتاب آن در موجودات اهریمنی و مخوف، هنرهای زیبا**، (۲۹)، ۸۷-۹۵.
- ریخته‌گران، محمدرضا. (۱۳۸۰). **هنر، زیبایی، تفکر**، تهران: ساقی.
- ریشار، فرانسیس. (۱۳۸۳). **جلوه‌های هنر پارسی(نسخه‌های نفیس ایرانی قرن ۱۱ تا ۱۱ه.ق. موجود در کتابخانه ملی فرانسه)**، ترجمه ع. روح‌بخشان، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- شفیعی کدکنی، محمدرضا. (۱۳۸۶). **مصیبت‌نامه عطار نیشابوری**، چاپ دوم، تهران: سخن.
- شمسی، لاله و شادقزویی، پریسا. (۱۳۸۵). **معراج‌نامه نگین درخشان نگارگری ایلخانی، هنرهای زیبا**، (۲۸)، ۸۵-۹۲.
- شمیسا، سیروس. (۱۳۸۳). **انواع ادبی**، تهران: فردوس.
- عزیز، علیرضا. (۱۳۹۰). **نمونه‌گیری در روش تحقیق کیفی** *reference1.blogfa.com* . (بازیابی شده در تاریخ ۴ تیر، ۱۳۹۰).
- عکاشه، ثروت. (۱۳۸۰). **نگارگری اسلامی**، ترجمه سیدغلامرضا تهامی، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی، حوزه هنری.
- فتوحی، محمد. (۱۳۸۶). **ماجرای سیرالعباد سنایی در گستره ادبیات تطبیقی، کنفرانس بین‌المللی حکیم سنایی**، تهران: دانشگاه الزهراء(س).
- هاکس. (۱۹۲۸). **قاموس کتاب مقدس**، بیروت: مطبعه آمریکایی.
- قرآن حکیم. (۱۳۸۹). **ترجمه مکارم شیرازی**، قم: اسوه.
- کنگرانی، منیژه. (۱۳۸۸). **مجموعه مقالات دومین و سومین هم‌اندیشی هنر تطبیقی**، تهران: تألیف، ترجمه و نشر آثار هنری.
- گودرزی، مصطفی و کشاورز، گلناز. (۱۳۸۶). **بررسی مفهوم زمان و مکان در نگارگری ایرانی، هنرهای زیبا**، (۳۱)، ۸۹-۱۰۱.
- گوهرین، صادق. (۱۳۶۸). **شرح اصطلاحات تصوف**، تهران: زوار.

- مددیپور، محمد. (۱۳۷۱). *حکمت معنوی و ساحت هنر: تأملاتی در زمینه سیر هنر در ادوار تاریخی*، تهران: حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی.
- _____ (۱۳۸۴). *حکمت اُنسی و زیبایی‌شناسی عرفانی هنر اسلامی*، تهران: فرهنگ و هنر اسلامی.
- نامورمطلق، بهمن و کنگرانی، منیژه. (۱۳۸۹). *دانشهای تطبیقی: مجموعه مقالات فلسفه اسطوره‌شناسی هنر و ادبیات*، تهران: سخن.
- Fergusson, F. (1965). *Dante Alighieri: Three Lectures*. Washington: Gertade Clarke.
- Gruber, C.G. (2008). *The Timurid Book of Ascension (miragname): A Study of Text and Image in a pan-Asian Context*. London & New York: Tauris Academic Studies.
- Palacois, M. A. (1968). *Islam and the Divine Comedy*. London: Frank Cass and Co. Ltd.
- <http://www.doreillustrations.com> (access date: 2012/8/11)

